

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 450/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. septembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Jonášom, Bajzova 1, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 17, čl. 19 a čl. 46 „a nasl.“ Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 8, čl. 10 a čl. 36 „a nasl.“ Listiny základných práv a slobôd a práv podľa čl. 5 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd druhým a tretím výrokom rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co/311/2013-361 z 30. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre

namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 17, čl. 19 a čl. 46 „a nasl.“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 8, čl. 10 a čl. 36 „a nasl.“ Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv podľa čl. 5 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) druhým a tretím výrokom rozsudku Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Co/311/2013-361 z 30. októbra 2014.

Z napadnutého rozsudku tvoriaceho prílohu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom z 12. decembra 2008 podaným Okresnému súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) domáhal od Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „odporca“), zaplatenia sumy 5 520 942 Sk s príslušenstvom z titulu náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, pričom suma 5 000 000 Sk predstavovala nárok na náhradu škody za nezákonnú väzbu a trestné stíhanie, suma 360 000 Sk predstavovala nárok na náhradu mzdy za dobu trvania väzby a na nemajetkovú ujmu a suma 160 942 Sk predstavovala nárok na náhradu trov konania – právneho zastúpenia v trestnom konaní.

Okresný súd (tretím) rozsudkom č. k. 25 C/218/2008-314 z 20. júna 2013 rozhodol tak, že *„odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 53.066,90 Eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.059,40 Eur od 15. 09. 2009 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, keď konanie v časti o zaplatenie sumy 282,29 Eur zastavil a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, pričom súčasne o trovách účastníkov voči sebe navzájom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 8.319,81 Eur“*.

Na základe odvolania odporcu krajský súd rozsudkom č. k. 8 Co/311/2013-361 z 30. októbra 2014 rozhodol takto:

„Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 5.059,40 Eur, spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne od 15. 09. 2007 do zaplatenia potvrdzuje.

V zostávajúcej napadnutej časti výroku o povinnosti odporcu zaplatiť 48.007,50 Eur napadnutý rozsudok mení tak, že návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov konania.“

Druhý a tretí výrok citovaného rozsudku krajského súdu napadol sťažovateľ sťažnosťou, v ktorej vyslovil presvedčenie, že krajský súd mu *„uprel... právo na spravodlivé odškodnenie za trestné stíhanie mojej osoby, ktoré skončilo negatívnym rozhodnutím“*, pričom *„arbitrárne skonštatoval, že môj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy dôvodný nie je“*. Sťažovateľ *„nad rámec uvedeného“* považuje *„za nesprávny právny záver odporcu, že je vylúčená aplikácia ustanovení o ochrane osobnosti a mnou uplatnené nároky je možné posudzovať iba podľa zákona č. 58/1969 Zb.“*.

Sťažovateľ v petite žiadal, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 a nasl. Listiny základných ľudských práv a slobôd, na spravodlivé konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 Listiny základných ľudských práv a slobôd, na satisfakciu podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR a čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Listiny základných ľudských práv a slobôd a na osobnú slobodu podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 Listiny základných ľudských práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co/311/2013-361 z 30. októbra 2014 v časti výroku o zmene rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 25 C/218/2008-314 z 20. júna 2013 o povinnosti odporcu zaplatiť 48.007,50 Eur tak, že návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania porušené boli.

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8 Co/311/2013-361 z 30. októbra 2014 v časti výroku o zmene rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 25 C/218/2008-314 z 20. júna 2013

o povinnosti odporcu zaplatiť 48.007,50 Eur tak, že návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Stážovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 4.920,- eur..., ktoré je Krajský súd v Nitre povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd v Nitre je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu [REDAKOVANÉ], advokáta, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľa podľa čl. 17, čl. 19 a čl. 46 „*a nasl.*“ ústavy, základných práv podľa čl. 8, čl. 10 a čl. 36 „*a nasl.*“ listiny a práv podľa čl. 5 a čl. 6 dohovoru druhým a tretím výrokom rozsudku krajského súdu č. k. 8 Co/311/2013-361 z 30. októbra 2014.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že napriek skutočnosti, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý predmetnú sťažnosť koncipoval, táto sa vyznačuje nedostatkom odôvodnenia, pretože námietka porušenia tohto ktorého práva označeného v petite nie je vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku krajského súdu osobitne odôvodnená v zmysle § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde; odôvodnenie sťažnosti pritom musí byť logické, kompaktné a dostatočne určité, pretože v spojení s petitom v podstate vymedzujú rozsah ústavného prieskumu dodržiavania základných práv a slobôd v konaní realizovanom tým-ktorým orgánom verejnej moci.

Sťažovateľ nesplnil ani požiadavku vyplývajúcu z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože k sťažnosti nepripojil kópiu rozhodnutia krajského súdu, na ktorom by bol riadne vyznačený dátum nadobudnutia jeho právoplatnosti.

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľov nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný

súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 789/09, III. ÚS 280/2013). Povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady (II. ÚS 117/05).

Nespokojnosť sťažovateľa s právnym posúdením veci všeobecným súdom sama osebe nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti ním vydaného rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 3/97, I. ÚS 225/05, II. ÚS 56/07, I. ÚS 232/08) rešpektuje názor, podľa ktorého právo na spravodlivé súdne konanie nemožno stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Okrem toho postup súdneho orgánu, ktorý koná v súlade s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi konania v občianskoprávnej alebo trestnoprávnej veci, nemožno považovať za porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 84/96, I. ÚS 6/97).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd predmetnú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2015